

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI PREKRŠAJNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
ZAGREB

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca: K. L. kao predsjednice vijeća, te T. T. i S. Z. T. kao članova vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice M. S. P. kao zapisničara, u prekršajnom postupku protiv I okrivljenika X. d.o.o. i II okrivljenika Ž. K., zbog prekršaja iz članka 286. stavak 1. točka 2. i stavak 2. Zakona o osiguranju (NN 151/05., 87/08., 82/09 i 54/13), rješavajući o žalbi I okrivljenika X. d.o.o. i II okrivljenika Ž. K. podnesenoj putem branitelja N. D. odvjetnika iz Z., protiv presude Prekršajnog suda u Zaboku, od 6. veljače 2012. godine broj: Pp 3 G- 352/11, na sjednici vijeća održanoj dana 12. veljače 2014. godine,

p r e s u d i o j e :

I. Odbija se kao neosnovana žalba I okrivljenika X. d.o.o. i II okrivljenika Ž. K., te se pobijana presuda potvrđuje.

II. Ukoliko I okrivljenik X. d.o.o. i II okrivljenik Ž. K. u roku određenim u prvostupanjskoj presudi, plate dvije trećine izrečene novčane kazne, novčana kazna, sukladno članku 152. stavku 3. Prekršajnog zakona („Narodne novine“, broj: 107/07 i 39 /13), smatrat će se u cijelosti plaćenom.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostupanjskom presudom I okrivljenik X. d.o.o. i II okrivljenik Ž. K., proglašeni su krivima i kažnjeni, I okrivljenik novčanom kaznom u iznosu od 50.000,00 kuna a II okrivljenik novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 kuna, zbog prekršaja iz članka 286. stavak 1. točka 2. i stavak 2. Zakona o osiguranju, opisanog u izreci prvostupanjske presude.

Istom presudom I okrivljenik X. d.o.o. i II okrivljenik Ž. K., dužni su nadoknaditi trošak prekršajnog postupka, I okrivljenik u paušalnom iznosu od 200,00 kuna, a II okrivljenik u iznosu od 150,00 kuna.

Protiv prvostupanjske presude I okrivljenik X. d.o.o. i II okrivljenik Ž. K. pravodobno su podnijeli žalbu.

Žalitelj se žali zbog bitne povrede odredaba prekršajnog postupka, povrede materijalnog prava i odluke o kazni.

Žalitelj predlaže da se iz razloga navedenih u žalbi, žalba prihvati.
Žalba nije osnovana.

Rješavajući u okviru žalbenih navoda i članka 202. Prekršajnog zakona, ovaj sud nije našao da bi pobijanom presudom bile počinjene povrede odredaba materijalnog prava na štetu okrivljenika i da je u postupku nastupila zastara prekršajnog progona, a na koje povrede ovaj sud pazi po službenoj dužnosti.

Žalitelji neosnovano ističu bitnu povredu odredaba prekršajnog postupka iz članka 195. stavak 2. Prekršajnog zakona navodeći da sud u presudi kada se poziva na odredbe Zakona o osiguranju i Prekršajnog zakona ne navodi brojeve Narodnih novina u kojima su navedeni zakoni objavljeni.

Člankom 3. Prekršajnog zakona propisana je obvezna primjena blažeg propisa pa bi slijedom toga svaka presuda morala sadržavati podatke koji bi omogućili provjeru da li je u konkretnom slučaju primijenjen upravo onaj propis koji je najblaži za počinitelja.

Naime, Zakon razlikuje dvije kategorije bitnih povreda odredaba prekršajnog postupka. U prvu kategoriju spadaju apsolutno bitne povrede prekršajnog postupka, koje su taksativno nabrojene u stavku 1. članka 195. Prekršajnog zakona i za njih vrijedi apsolutna, neoboriva pretpostavka da su negativno utjecale na pravilnost i zakonitost odluke. Zbog toga sud i ne ispituje je li takva povreda in concreto djelovala u opisanom smislu. Drugu kategoriju tvore relativno bitne povrede koje su određene u stavku 2. članka 195. Prekršajnog zakona, kod kojih se uvijek mora utvrditi in concreto utjecaj postupovne povrede na presudu, jer one nisu taksativno nabrojane i određene kao apsolutno bitne povrede, pa se kod njih ne pretpostavlja da su automatski dovele do nepravilnosti i nezakonitosti presude, već tu uzročnu vezu valja dokazati. Odredbom članka 195. stavak 2. Prekršajnog zakona je propisano da sud čini bitnu povredu postupka ako u tijeku postupka nepravilno primjeni koju odredbu ovoga Zakona ili povrijedi na glavnoj raspravi odnosno u postupku pravo obrane, a to je utjecalo ili moglo utjecati na presudu.

Navedeni žalbeni razlozi ne spadaju u kategoriju gore opisanih bitnih povreda odredaba prekršajnog postupka iz članka 195. stavak 2. Prekršajnog zakona, koje su od utjecaja na zakonitost i pravilnost sudske odluke do te mjere da bi odluku prvostupanjskog suda trebalo ukinuti. Sud je postupio protivno odredbi članka 183. stavak 1. točka 2. Prekršajnog zakona, ali po ocjeni ovog Suda to u konkretnom slučaju nije od utjecaja na zakonitost odluke, a žalitelj u žalbi argumentirano ne obrazlaže zašto smatra da je taj propust u konkretnom slučaju bio od utjecaja na valjanost i zakonitost sudske odluke.

Žalitelji nadalje neosnovano ističu da prvostupanjska odluka ne sadrži odlučne okolnosti o kojima ovisi odluka o vrsti i visini kazne, ne analizira stupanj krivnje pa takvo postupanje suda predstavlja bitnu povredu odredaba prekršajnog postupka iz članka 195. stavak 1. točka 11. Prekršajnog zakona.

Međutim, obrazloženje prvostupanjske odluke sastavljeno je u skladu s člankom 185. stavak 7. i 8. Prekršajnog zakona pa su takvi žalbeni razlozi neosnovani.

Žalitelj ističe da sud nije naveo s kojim oblikom krivnje je počinjen prekršaj, međutim ta okolnost nije od utjecaja na osnovanost prvostupanjske odluke jer se namjera kao oblik krivnje sukladno članku 25. stavak 2. Prekršajnog zakona, samo iznimno može propisati propisom o prekršaju, a što nije slučaj kod inkriminiranog djela prekršaja.

Žalba okrivljenika u odnosu na izrečenu prekršajnopravnu sankciju je neosnovana .

Novčana kazna za počinjeni prekršaj je propisana u rasponu od 150.000,00 do 250.000,00 za pravnu osobu i od 15.000,00 do 50.000,00 kuna za odgovornu osobu.

Prilikom odluke o visini novčane kazne prvostupanjski sud je pravilno cijenio sve olakotne okolnosti na strani okrivljenika, te je zbog izostanka otegotnih okolnosti primijenio institut ublažavanja kazne iz članka 37. stavka 3. Prekršajnog zakona, temeljem kojeg je okrivljenicima ublažio kazne znatno ispod donje granice propisane novčane kazne za inkriminirane prekršaje.

Sukladno članku 152. stavka 3. Prekršajnog zakona (članak 43. Zakona o izmjenama i dopunama Prekršajnog zakona, "Narodne novine", broj: 39/13), novčana kazna smatrat će se u cjelini plaćenom ako okrivljenik plati dvije trećine izrečene novčane kazne u roku određenom ovom presudom.

Zbog izloženih razloga valjalo je žalbu okrivljenika odbiti kao neosnovanu i prvostupanjsku presudu potvrditi.

U Zagrebu, 12. veljače 2014. godine

Zapisničar:

M. S. P.

Predsjednica vijeća:

K. L. v.r.

Presuda se dostavlja Prekršajnom sudu u Zaboku u 4 otpravka: za spis, okrivljenike i tužitelja.

Suglasnost ovog otpravka s izvornikom
ovjerava Upraviteljica sudske pisarnice:

E. V.